

Bodo namesto učbenikov v naših šolah stalnica postali tablični računalniki?

KANAL A, 09.09.2011, SVET, 18.42

NUŠA LESAR: Če so naši predniki pisali na stene, nato na tablice in seveda v zvezke, potem je že nekaj na tem, da se razvoja ne da ustaviti. Če si še pred desetletji še nismo niti predstavljali, da bi podatke namesto v knjigah iskali kar na svetovnem spletu, je verjetno realno stanje to, ki smo ga danes gledali v Osnovni šoli na Prulah. Otroci namesto učbenikov uporabljajo tablične računalnike. Očitno se poslavljajo knjige, kjer je kakšne list odpadel, ali pa je kak sošolec pripisal kakšen komentar, pa danes vseeno precej znamo. A zgodovina vseeno hitro tone v pozabo. Šolarji v roke dobivajo prvi interaktivni učbeniški komplet in tablične računalnike. In to že v 1. razredu osnovne šole. Ta mesec naj bi jih začelo uporabljati že 2.500 prvošolcev. Kot učeno pravijo prodajalci, si učbeniški komplet poleg klasičnega tiskanega gradiva, ki vključuje tudi elektronske učbenike in spletni izobraževalni portal. A to bo le dodatek k učenju in pouk za zdaj ne bo potekal na ta način, saj si tablične računalnike izmenjujejo trije razredi, Tadeja Magdič

TADEJA MAGDIČ: Preproste šolske tablice ali tablični računalnik. Enaka velikost, enaka oblika, z bistveno razliko, slednji govori. Pisanje po posebni elektronski tabli, ki je zamenjala zeleno tablo in kreda. Veliko bolj kot delovni zvezek, pa je Roku Garniču zanimivo reševanje nalog na tabličnem računalniku.

ROK GARNIČ (učenec): Tukaj recimo je lonček. Klikneš na njega če je rdeča žoga in pol noter skoči ona rdeča barva.

MAGDIČ: Pouk s slikanjem, so kot prvi poskusili na Osnovni šoli Prule. Ravnatelj Dušan Merc je namreč prepričan, da je napredek nujen, če želimo, da bodo naši otroci v prihodnosti pismeni.

DUŠAN MERC (ravnatelj OŠ Prule): Moram biti zelo pazljiv. Nikakor pa se temu ne bo dalo več odpovedati. Kdor pa misli, da bo šlo po poti nazaj, tega pa pač ni ne.

MAGDIČ: Enako kot prvošolci je nad novim načinom poučevanja navdušena tudi učiteljica Teja Razpotnik. Prepričana je, da se na ta način otroci naučijo bistveno več.

TEJA RAZPOTNIK (učiteljica): In se nam zdi to velika prednost zaradi tega, ker šolske torbe niso več tako težke kot so bile včasih.

MAGDIČ: A računalnik je pač računalnik. Hitro zasvoji.

ANA BEDENČIČ (učenka): Zato, ker se lahko z računalnikom lahko igraš igrice.

MAGDIČ: Staršem očitno tako ostaja le upanje, da bodo otroci zasvojeni tudi z učenjem. In čeprav se v prihodnosti z učenjem o zgodovini verstev zagotovo ne bodo učili iz knjig.

LESAR: V Sečovljah, pa zdaj pozdravljam gospo Angelco Likovič, pobudnico šole po meri človeka. Pozdravljeni. Poglejte, čas gre naprej, tehnologija je začela posegati tudi na področja, kamor si nikoli nismo mislili da bo. Kaj pa vi menite o interaktivnem učenju s pomočjo računalnikov?

ANGELCA LIKOVIČ (podpredsednica društva Pobuda za šolo po meri človeka): Lep pozdrav. Tehnika in tehnologija se naglo razvijata na vseh področjih in prav je tako. In šolstvo mora slediti sodobni učni tehnologiji in sodobnim trendom. To se zelo strinjam. Vendar tako kot v šoli uporabljamo različne oblike pouka, moramo tudi uporabljati tudi različne učne pripomočke. Naše otroke moramo usposobiti, da se bodo znali učiti iz učbenika, kar je danes zelo velik problem, še vedno se ne znajo iz učbenika učiti. Morajo znat iskat podatke iz računalnikov, iz spletnih strani, iz interneta, iz leksikonov. Skratka tudi v šolstvu moramo uporabljati različne učne pripomočke in prav je tako, da temu sledimo. Naši otroci bodo živeli danes in jutri in jih moramo usposobiti za vse. Vedeti pa moramo, da ni edina slava samo računalništvo, ampak zelo različni učni pripomočki. Tudi od učiteljeve razlage, ker učenci so različni. Eni se zelo radi učijo iz učbenika, eni po internetu, enim pa tudi učiteljeva razlaga zelo veliko pomeni. Torej kombinirati moramo tako oblike kot metode dela, tudi učno tehnologijo in bomo naše otroke usposobili, da bodo lažje živeli jutri v tem našem svetu.

LESAR: No pogledjte. Mladim že tako očitajo pomanjkanje druženja, da jih nadomeščajo s stiki na raznih socialnih omrežjih. Kakšne posledice bo po vašem imelo učenje ali pa pisanje preko računalnikov?

LIKOVIC: Jaz moram povedat, da moramo zelo pazljivi biti pri tem. Naši otroci se danes ne znajo več pogovarjati. Jaz to vidim pri svojih lastnih vnukih. Jih kaj vprašam. Ja, ne, ja, ne. Drugače pa internet, pa SMS sporočila. Najbolj pomembno je, da danes pogledamo človeku v oči, mu damo roko in da znamo komunicirati. Če bomo tako sledili, da bodo samo pri računalniku sedeli in se po SMS-u pogovarjali. Mi rabimo govornike in ti otroci se ne bodo znali komunicirat. Pogledjte. Menedžerji, politiki, vsi morajo biti zelo dobri komunikatorji in zato bi jaz, če bi jaz imela oblast uvedla nazaj govorništvo, ker otroci ne znajo govoriti. Pogledjte kakšno slovenščino uporabljamo. Najbolj uporabljamo angleščino. Mi svoj materin jezik zanemarjamo, nazaj uvest govorništvo v osnovno šolo, kajti v osnovni šoli mora biti otrok sposoben pred tablo govorit in to lepe stavke tvorit in jih ostali učenci ocenjevat. Ne samo preko teh tihih vaj, preko kontrolk in preko interneta. Mi moramo tudi, ampak pri tem ima veliko vlogo tudi družina. Veste družina mora kontrolirat otroke koliko časa sedijo pri računalniku, kako se pogovarja s SMS-i, treba je otrokom reči živa beseda lepo mesto najde. Kajti tudi v ljubezni ti otroci ne bodo samo SMS sporočila pošiljali svojim partnerjem ampak se bodo hoteli pogovarjati v živo in tudi pogledat v oči. Tako da tukaj moramo biti zelo pazljivi. Seveda svet prinaša vse zadeve, ampak naši otroci uporabljajo zelo slab besednjak. Na to bi morali biti v osnovni šoli še kako pozorni, na lepo slovensko izražanje, ne pa ful, kul in podobno.

LESAR: Hvala lepa za pogovor in lep pozdrav v Sečovlje.